

Ca n'Alomar o Ca l'Alomar

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Can Palau, al Parc del Montnegre i el Corredor, a les immediacions del torrent homònim.
Emplaçament	En el trencant oest de la cruïlla del camí de Ca l'Isidro, a 200m de la serra de Salt.
Alçada:	415
Coordenades:	
Latitud:	41.65288
Longitud:	2.59176
UTM Est (X):	466007
UTM Nord (Y):	4611318

Classificació

Número de fitxa	08193 - 41
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	001403200DG60G0001PP, 08192A002000230000KX
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio
Data de registre de la fitxa:	dc., 26/06/2019 - 02:00

Descripció

Conjunt format per la juxtaposició de dos edificis de planta baixa i pis: el primigeni, orientat a migdia i situat en una cota inferior, i un d'afegit, incardinat a llevant i situat en una plataforma superior. La masia original descriu una planta lleugerament rectangular de 15 metres d'amplada per 11 de fondària. La façana principal descriu tres crugies, amb carener perpendicular i dos aiguavessos. El portal se situa a la primera secció, amb brancals de pedra i llinda de fusta, al costat d'un finestró de pedra amb espitllera. A l'altre extrem hi ha un porxo de pedra amb arc de mig punt, que deixa a entreveure el forjat amb bigues de fusta i revoltó de maó.

A la planta primera s'obren tres finestres amb ampits i llandes d'una sola peça i brancals de pedra granítica, tot ben escairat. Hi destaca el rellotge de sol, amb numeració àrabica i senyal per a les mitges hores. Repintat seguint el model antic, hi llueix la data de 1832. Al tester oriental hi ha un plafó de ceràmica blanc-i-blava de dotze rajoles amb el dibuix d'un sol somrient amb la llegenda "Ca l'Alomar. Lloa't siguis senyor meu amb totes les teves criatures", acompanyada d'una dedicatòria a la família Carbonell Masvidal d'agost de 1974.

L'edifici adossat té coberta de dues vessants amb el carener paral·lel a la façana. En planta baixa té dos portals amb brancals de pedra i llinda de fusta, i una finestra tota de pedra de grans dimensions. El pis de dalt n'hi té dues, més petites, del mateix estil.

Les dues façanes estan arrebossades i pintades de blanc, però mostren deliberadament alguns elements de pedra noble, com les obertures i les cantoneres. La resta de paraments són tots massissos, de paredat comú. La juxtaposició de volums provoca una endinsada al costat oest que deixa a la vista un petit cos adossat vinculat a l'habitatge, així com un contrafort que reforça el punt per on treu el cap una de les dues xemeneies d'obra de la casa.

El conjunt es completa, al sud-est, amb una construcció auxiliar de maçoneria i planta rectangular situat prop de l'accés a la finca. L'edifici s'orienta a ponent, té coberta de teula amb caiguda frontal i es compon d'una planta baixa amb tres obertures amb llandes de fusta i d'un cos alçat dotat d'altell, al qual s'accedeix directament des de l'exterior a través d'una portella i d'un pont amb quatre graons per salvar el rec que l'envolta.

Observacions:

La finca està situada en un dels vessants del turó de Ca n'Alomar, al peu d'una pista forestal corresponent a l'anomenat camí de la serra de Salt o de Xiquers que connecta amb la urbanització de Can Palau.

Protecció:

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-6.

Llista d'edificis i indrets d'interès arquitectònic, històric, arqueològic o paisatgístic. Annex 2. Pla Especial del Montnegre i el Corredor. Serralada de Marina. DIBA. Servei de Parcs Naturals. 1989.

Història

A l'Arxiu Nacional de Catalunya es conserven diverses vendes de censals morts fetes pels estadants del mas Alomar que abasten un espectre cronològic que va de finals del segle XV a finals del XVI. A l'Arxiu de la Corona d'Aragó s'hi conserva un plet de principis del XVIII.

La masia apareix grafiada amb el nom de "Can Alomar" en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914. El mateix any apareix també representada amb el mateix nom en el full del Mapa Geológico y Topográfico de la Provincia de Barcelona a escala 1:40.000 corresponent a la Región Cuarta o del Río Tordera.

Daniel Rangil (RANGIL, 2011:329) recull el testimoni oral de Rosa Buhils sobre l'enterrament d'una filla de la casa de "setze o disset anys". Segons el seu relat, "ca l'Alomar és molt amunt i la van haver d'anar a enterrar a Sant Iscle", i "després els hi van fer a can Domingo un berenar de cullera". En època contemporània hi feien estades d'estiu alguns membres de la comunitat monàstica de Montserrat.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla Especial Urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre II, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-6, pp. 123-132.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Canet de Mar. Edicions Els 2 Pins, p. 54.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Sant Iscle de Vallalta, la porta del Montnegre. Sant Iscle de Vallalta: Parc del Montnegre i el Corredor. Pp. 8 i 17.

ARXIU DE LA CORONA D'ARAGÓ (1703). "Reial Audiència. Plets Civils", 26214. Causa de Jeroni Alomar, pagès de Sant Iscle de Vallalta, contra Isidre Torrent, pagès de Sant Cebrià de Vallalta.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA (1490). ANC1-1087-T-1734. Arxiu de la Família Desvalls. Llinatge Roger-Vallseca. Sig. antiga: 1608. Venda atorgada per Miquel Alomar i el seu fill Salvi Alomar, de la parròquia de Sant Iscle de Vallalta, a favor de Bernat Roger, batlle del terme del castell de Montpalau. Calella.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA (1520). ANC1-1087-T-1817. Arxiu de la Família Desvalls. Llinatge Roger-Vallseca. Sig. antiga: 1069. Venda atorgada per Jaume Alomar, pagès de la parròquia de Sant Iscle de Vallalta, a favor de Bernat Salvador, mercader de Calella. Pineda.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA (1508). ANC1-1087-T-1828. Arxiu de la Família Desvalls. Llinatge Roger-Vallseca. Sig. antiga: 1080. Venda atorgada per Salvi Alomar, per Salvi Alomar, de la parròquia de Sant Iscle de Vallalta, per Pere Dalmau i per la seva muller Caterina, de Santa Eulàlia d'Hortsavinyà, a favor de Francina Fornells, vídua de Bernat Fornells, de Mataró. Pineda.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA (1572). ANC1-1087-T-1967. Arxiu de la Família Desvalls. Llinatge Roger-Vallseca. Sig. antiga: 1219. Venda atorgada per Antiga Alomar, vídua, i el seu fill Joan Alomar, propietaris del mas Alomar, a favor de Bernat Melcior Salvador, mercader, i Joan Boscà, notari reial de Calella, tutors de Magí Teulada. Calella.

DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1989). Inventari d'edificacions. Annex 2. Pla especial del Montnegre i el Corredor (Serralada de Marina). Element núm. 34. Barcelona: Servei de Parcs Naturals.

RANGIL I BRUNET, Daniel (2011). Piles i súties. Recull de la memòria oral del Montnegre (III). Capellades: Daniel Rangil, p. 329.

